

תחל מרחלת על כל העולם

מה שמעיק על השגריר

מי מכיר חתול שחור?

היא ומינדרו כן ניראו במשך תקופה ארוכה בכל מקום, וביחד. זה שבאופן ריש" מי הוא היה גם המתנחל המטיקלי שלה, זה רק הדיק עוד יותר את הקשרים ביניהם. אז אולי מכיר מישהו את החתול השחור שעבר ביניהם?

זכה למחיאות-כפיים סוערות ולטפיהות ידוד על השכם. כי התבלבל או לא — מינדרו כן הוא פסנתרן מצויין שבאמת העניק בערב ההוא חוויה הדופעמית לכל מי שהיה שם.

בכלל, מינדרו כן זה הוא לא סתם פסנתרן, הוא באמת טיפוס. הוא גר בהרצליה פיתוח, ממש ליד הבית של השחקנית חנה מרון ובעלה הארכיטקט יעקב רכטר. ביחד עם האמא שלו, ושלא תחשבו שהוא איזה ילד או משהו חסידותי, הוא כבר בן 50 תודה לאל.

לגנן הוא אוהב דווקא בהושך. אותו לא יראו מנגן באור, אלא-אמ"כ, באולס הקונצרטים.

אחד הרברים השמורים ביותר בחייו של מינדרו כן הוא יחסיו עם בנות המין היפה. אבל אני, בתוקף תפקידי, עליתי גם על זה. פשוט, ענייני אותי כהוגן.

אז בזמן האחרון שמתי לב שמשוסימה לא רואים אותו יותר עם הפסנתרנית העולה-חדשה מרומניה ברמן אור.

כרמן, שהיא בת 25 וגדולה עליו קצת במימדיה, שכן יש לה בערך מטרי-שמונים גובה לעומת המטרי-שישים שלו, נחשבת כפסנתרנית-בחסד, ומבלה את זמנה במסע עת-קונצרטים ברחבי העולם וגם עם התיזורת הפילהרמונית שלנו.

אפשר היה לחתוך את האוויר בסכין. הקהל עצר את נשימתו, ואילו הפסנתרן הלוי פניו בידיו ופלט בקול חלוש: "אוי". הקהל עודד אותו במחיאות-כף, אך הפסנתרן הפסיק את מחיאות-הכפיים בתנועה חד-משמעית, שב והניח את אצבעות ידיו הארוכות על מנענעי הפסנתר והמשיך לגנן את היצירה כאילו לא חדל לפתע, שניות אחדות קודם-לכן.

היה זה הפסנתרן מינדרו כן, שניגן את הפנטסיה לפוגה כרומטית בקונצרט ליצירות באך שהתקיים במוזיאון תל-אביב. בהשתתפות תזמורת חולון. למינדרו כן קרה מה שקורה לעיתים נדירות לפסנתרנים — הוא פשוט התבלבל.

למותר לציין שעם תום הקונצרט הוא

שלפניו מדובר באהבה אמיתית. בינתיים הוא כלי-כך מטרד בבעיות המדינה וכולי, עד שבעיותיו הפרטיות ייאלצו להידחק בינתיים לקרונות.

אה, כן, שכחתי לספר לכם. המדינה אולי לא התערבה בזה, אבל מישהו שיש לו השפעה כאן או שיש לאשה השפעה עליו, כן התערב. המזכירה הוחזרה ארצה, והחלה לעבוד כאן, אבל לא לזמן רב. כעבור זמן קצר התפטרה ממשרתה כי עובדת-ממשלה וחורה, על השבונה הפרטי, למקום מושבו של השגריר בחו"ל. ככה זה, רבותי. במדינה דמוקרטית, כל אחת יכולה לעשות מה שהיא רוצה. אפילו לאהוב.

מעוללות

הזמרים הנהגים

מה שקורה להם לאחרונה, לזמרים החוסים בצילו של האמרגן שלמה צח. לפני מספר חודשים, כזכור, עלתה הזמרת אלני, אשתו לשעבר, עם המכוננית שלה על בית בחולון, ופצעה קלות כמה מיושבי.

ואילו ביום הראשון לפני שבוע, ב-6.00 לפנות-ערב, עלה הזמר בועז שרעבי, עם מכונניתו שלו, על זקן שעבר ברחוב דינגוף ופצע אותו.

בועז, שנסע באיטיות על הכביש ה-

בועז שרעבי נר בבית-הכנסת

רשוב, הבחין בזמן בוקן שביקש לחצות את הכביש וניסה לסטות, כדי לא לפגוע בו. אבל הזקן קפץ משום-מה אל בועז גלגלי המכוננית וגדרס.

בועז זינק מייד מתוך המכוננית, והחיש את הזקן לבית-החולים איכילוב שם קיבל הפצוע עזרה ראשונה. בועז הנרגש, שזכה לטפחות-שכם מהאחיות ולשבחים על טוב ליבו ומצפונו הרגיש, הכריז בקול נרגש: "זה אני שדרסתי אותו, זה אני!" מייד אחר-כך הלך בועז לבקר אצל בני-מישפחתו של האיש. שם נודע לו כי מצבו של הפצוע אינו חמור, לכן מיהר להדליק נר בבית-הכנסת ולומר כמה מילות ברכה על מזלו הטוב.

רנות

על רמה

היא תמיד היתה אחת מאלו שכשאתה רואה אותה, אתה לא בדיק חושד בהן שהן עושות יותר מכפי שנראה עליהן. כי להיות גם חתיכה לא-נורמלית וגם בחורה מבריקה, זה — תסכימו אתי — קצת בלתי-רגיל. אלא שלרחה רמתי זה לא הפריע באופן מיוחד בחיים שהיא גם חתיכה גייגית לא-נורמלית ובעלת רגליים ארוכות, וגם אדריכלית כישרונית ועסוקה מאוד.

להיפך, זה רק עזר. ראשית חוכמה היא היתה נשואה לבנקאי הישראלי היושב בציריך אורל רמתי, שהספיק בינתיים להתחתן פעם נוספת, עם רקדנית בשם נטע, ואפילו להתגרש ממנה. לפני שמונה שנים נסעה רחל לנוי-יורק, וכמו שאתם מבינים היא לא ביד בזה שם את זמנה לויק. היא המשיכה והשתלמה בלימודי האדריכלות ועבדה בעיריית ניו-יורק.

ראש-העירייה לשעבר, ג'והן לינד-סיי, שהוא יהודי וחתן לא-קטן בזכות עצמו בשביל הגיל והמעמד שלו, הוא גם ידיד קרוב של רחל, והיא אפילו מחזיקה תמונה שלו בחדר האמבטייה שלה. אני לא חושבת שזה בגלל הידידות שלה עם ראש-העיר לשעבר, בהחלט לא, אני דווקא חושבת שזה בגלל הכישרון שלה שהיא מונתה בשבוע שעבר כאדריכלית ומתכננת ראשית של עיריית ניו-יורק. ואם זה לא היא בקאריירה, אז מה כן?

כשזה טוב, זה טוב

את שאולי וייצמן העלתה לכותרות הרכילות רוזנת אמיתית לגמרי, לא פחות ולא יותר. כן, נכון, הרוזנת כריסטיאנה פאלוצ'י, שאיתה ניהל שאולי, שהיה אז בן 18, ידידות הדוקה מאוד. אחר התגייס הצעיר, בנו של אלון (מיל). עזר וייצמן, לצבא, ואחר-כך השתחרר. בשנים האחרונות עברו עליו צרות מצרות שונות, לא עלינו, אבל לאחרונה שוב הכל בסדר אצלו. עובדה. ביחד עם יידו, צביקה שפיר, בנו של ראש אג"ם הרצל שפיר, פתחו השניים בית-חם מקסים בנווה-מגן שבמת-השרון.

בית התה, הנוכח לפופולריות רבה אצל החבריה הצעירים של צפון תל-אביב ואזור רמת-השרון, ראה בין כתליו ערב אחד גם את הקריינית שוש עטרי, אחותן של יונה וגלי.

מפה-לשם נקשרו יחסי-ידידות עמוקים בין שאולי ושוש, ולמרות שהם מלכרים כבר, לדברי שאולי, מזה ארבע שנים וכל הזמן היו סתם ידידים. הפכו השניים בחודש האחרון לצמד בלייפרד. לא, זאת לא אהבה מי יודע מה, סתם כיף להם ביחד. וכל זמן שזה טוב או זה ימשך, וכשזה יפסיק להיות טוב, אז זה יפסק — בדיק כמו כל דבר אחר בחיים. כן, לפחות, אמר לי שאולי, ואני בהחלט מאמינה לו שהוא מתכוון למה שהוא אומר.

שאולי וייצמן ושוש עטרי לא אהבה — סתם כיף

חופשה בלונדון

לוחטים בלונדון הקרה, עד שתמה החופשה והתיאטרון קרא לשחקנית לשוב ארצה. אם אתם חושבים שתום החופשה היה הסיבה היחידה לכך שהשחקנית ויתרה על הבמאי לטובת התיאטרון, אינכם אלא טר-עים.

כי בנמלה-התעופה עלי-שם בן-גוריון חיכה לשחקנית, ברידתה מהמטוס, הגבר שאיתו היא חולקת את חייה מזה חמש שנים. מי שמכיר אותו גבר יודע, שהג'ל לא היה מרשה בשום אופן לאשה של חייו לנסוע ללונדון לבדה, אילו העלה על דעתו שהיא תבלה את חופשתה השנתית בחב"י ותו הצמודה של מישהו אחר.

הבמאי האנגלי פיטר ג'יימס אהוב אותן ישראליות. על זה אין ויכוח. עובדה, כשהוא נמצא במולדתו אנגליה, הוא מעדיף אותן על פני האנגליות הקרות. ומעשה שהיה, כך היה. בעת טיסתו האחרונה של הבמאי החתיך לאנגליה, פגש במטוס שחקנית ישראלית צעירה שנסעה לבנות חופשה בלונדון. השחקנית, שהיא בחורה נאה לכל הדיעות, ופיטר ג'יימס, התיידדו במשך הטיסה עד-כדי-כך, שגם כשהגיעו לנמלה-התעופה היתרו שבלונדון לא נפרדו דרכיהם, והם המשיכו ביחד אל דירתו האלגנטית של הבמאי המפורסם. וכך בילו להם השניים שלושה שבועות